

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ РІШЕННЯ

15.06.15р.

Справа № 904/3254/15

За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Промислово-торгівельна компанія Шабо" (с. Шабо, Білгород-Дністровський район, Одеської області)
до Товариства з обмеженою відповідальністю "НПП Електротепломаш" (м.Дніпропетровськ)
про зобов'язання замінити агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30 на аналогічне нове обладнання та стягнення суми штрафу в загальному розмірі 9 932 грн. 40 коп.

Суддя Фещенко Ю.В.

Представники:

від позивача: Галаш В.В. - представник (довіреність № 40 від 14.01.2015)
від відповідача: Тарабака Є.А. - представник (довіреність № 42 від 10.12.2014)

СУТЬ СПОРУ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Промислово-торгівельна компанія Шабо" (далі - позивач) звернулося до господарського суду Дніпропетровської області із позовною заявою до Товариства з обмеженою відповідальністю "НПП Електротепломаш" (далі - відповідач), в якій просить суд:

- зобов'язати замінити агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30 на аналогічне нове обладнання;
- стягнути суму штрафу за поставку обладнання неналежної якості у розмірі 9 932 грн. 40 коп.

Позовні вимоги обґрунтовані порушенням відповідачем зобов'язань за договором № 11-04/14 поставки від 11.04.2014 в частині поставки товару (агрегату водогрійного парогенеруючого електричного АВПЕ "Профі" 40/30) неналежної якості, у зв'язку з чим, поломка даного обладнання веде за собою простій розливу продукції та, як слідство, зрив виробничого процесу, у зв'язку з чим позивач вимагає його заміни на аналогічне нове обладнання, а також стягнення штрафу за неякісне обладнання на підставі статті 231 Господарського кодексу України.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 16.04.2015 порушено провадження у справі та її розгляд призначено в засіданні на 06.05.2015.

30.04.2015 від відповідача надійшло клопотання про здійснення технічної фіксації судового засідання, яке задоволено судом, та відповідно, розгляд справи здійснювався за допомогою звукозаписувального технічного засобу.

Від відповідача 05.05.2015 надійшов відзив на позовну заяву, в якому він просить суд у задоволенні позовних вимог відмовити в повному обсязі, мотивуючи це тим, що товар поставлений за видатковою накладною № 88 від 15.05.14 був поставлений на виконання умов іншого договору поставки № 14-11/13 від 14.11.13, як про це зазначено в самій видатковій накладній та в рахунку на оплату № 74 від 09.04.14, тобто відповідач не

*5*3676224*1*0*

порушував умов договору № 11-04/14 від 11.04.14. Також, відповідач наголошує на тому, що позивачем був порушений порядок складання аварійних актів 6.3-02.07-6.2 № 7 від 09.10.2014, № 8 від 21.11.2014, № 9 від 16.12.2014 на вихід із ладу Блоків-ТЕНів в обладнанні, оскільки вони складені в односторонньому порядку, без участі та виклику представників відповідача, що є порушенням порядку встановлено Інструкцією про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання за якістю № П-7 від 25.04.1966. Крім того, відповідач просить суд відмовити у задоволенні вимог позивача щодо стягнення штрафу у сумі 9 932 грн. 40 коп., у зв'язку з тим, що поставлений товар був належної якості, дефекти виникли внаслідок порушення позивачем правил експлуатації, не проведення обов'язкового технічного обслуговування в порядку передбаченому пунктом 6 Паспорту, крім того, відповідач наголошує, що жодна із сторін правовідносин не є суб'єктом господарювання, що належить до державного сектора економіки, у відповідності до пункту 2 статті 231 Господарського кодексу України, а отже вимоги є безпідставними.

Представник відповідача у судові засідання 06.05.2015 з'явився, але вимоги ухвали суду від 16.04.2015 у повному обсязі не виконав.

Представник позивача у судові засідання 06.05.2015 не з'явився, вимоги ухвали суду від 16.04.2015 не виконав, при цьому, факсом та поштою надіслав клопотання про відкладення розгляду справи на іншу дату, у зв'язку з перебоями роботи залізничного транспорту та відсутності можливості направити представника на вказану дату.

Судом клопотання позивача було задоволено.

Так, ухвалою суду від 06.05.2015 в порядку статті 77 Господарського процесуального кодексу України, в межах строків, встановлених статтею 69 Господарського процесуального кодексу України, розгляд справи було відкладено на 09.06.2015, у зв'язку з необхідністю повторного виклику сторін, витребування додаткових доказів по справі, а також задоволенням клопотання позивача.

Вказане свідчить про достатність часу для підготовки до судового розгляду, подання заперечень та доказів в обґрунтування своєї позиції.

Від позивача 02.06.2015 надійшли пояснення, в яких він зазначав, що посилення у видатковій накладні на договір 2013 року є помилковим, оскільки поставка відповідного обладнання такої вартості була передбачена саме договором від 2014 року, а отже це технічна помилка відповідача при складанні накладної. Крім того, позивач зазначає, що ним не було порушено порядку складання аварійних актів, оскільки обов'язковість виклику представників відповідача договором не передбачена, а Інструкція про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання за якістю № П-7 від 25.04.1966 також не передбачає обов'язкової його участі у складанні актів про недоліки. Також позивач наголошує на тому, що ним проводились регламентні роботи по обслуговуванню обладнання у відповідності до вимог паспорту вказаного обладнання ТУ У 25.3-34589431-001:2012. У поясненнях відповідач обґрунтовує правомірність нарахування штрафу статтями 269 та 231 Господарського кодексу України, а також заперечує проти доводів відповідача щодо нерозповсюдження гарантії на Блок-ТЕНів, та зазначає, що не просить замінити його вказаний блок, а просить замінити обладнання в цілому.

У судовому засіданні 09.06.2015 судом було зауважено, що з метою всебічного і повного з'ясування всіх фактичних обставин у справі, а також надання об'єктивної оцінки доказам, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, сторонам необхідно долучити до матеріалів справи докази щодо строку служби блоку-ТЕНів, інтервалів та переліку проведення регламентних робіт та інші докази, які допоможуть встановити фактичні обставини у справі щодо причин виходу їх із ладу, внаслідок чого відбувалась їх заміна по гарантії.

Так, у відповідності до частини 3 статті 77 Господарського процесуального кодексу України, в межах строків, встановлених статтею 69 Господарського процесуального кодексу України, у судовому засіданні 09.06.2015 оголошувалась перерва по 15.06.2015, а 15.06.2015 оголошувалась перерва з 14:30 на 17:30 годин цього ж дня.

У судовому засіданні 15.06.2015 представник позивача наполягав на задоволенні

*5*3676224*1*0*

позовних вимог з підстав, що наведені ним раніше.

Відповідач просив суд відмовити у задоволенні позовних вимог повному обсязі на підставі раніше викладених заперечень та доказів.

Відповідно до статті 85 Господарського процесуального кодексу України у судовому засіданні 15.06.2015 оголошувались вступна та резолютивна частини рішення.

Суд, розглянувши подані документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позовна заява, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, заслухавши пояснення представників позивача та відповідача, -

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до частини 2 статті 509 Цивільного кодексу України зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

Згідно з частиною 1, пунктом 1 частини 2 статті 11 Цивільного кодексу України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Частинами 1 та 4 статті 202 Цивільного кодексу України визначено, що правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Дво-чи багатостороннім правочином є погоджена дія двох або більше сторін.

Відповідно до частини 1 статті 174 Господарського кодексу України, господарські зобов'язання можуть виникати, зокрема, з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також з угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

Частина 1 статті 626 Цивільного кодексу України передбачає, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Так, **14.11.2013** між Товариством з обмеженою відповідальністю "Промислово-торгівельна компанія Шабо" (далі - покупець, позивач) та Товариством з обмеженою відповідальністю "НПП Електротепломаш" (далі - продавець, відповідач) **було укладено договір № 14-11/13 поставки** (далі - договір-1) (а.с.85-89), відповідно до пункту 1.1. якого продавець зобов'язався виготовити, згідно технічного завдання покупця, і передати у власність покупцю товар, згідно специфікації (додаток № 1), яка після підписання обома сторонами є невід'ємною частиною договору, а покупець зобов'язався прийняти цей товар, своєчасно здійснити його оплату та здійснити його вивезення, відповідно до умов договору. Виробник товару - Товариство з обмеженою відповідальністю "НПП Електротепломаш" (пункт 1.2. договору-1).

До вказаного договору сторонами було підписано специфікацію № 1 (а.с.139), якою сторони узгодили найменування товару - агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ.Н "Профі" 24/18 (електропарогенератор) у кількості 1 одиниці, вартістю 10 746 грн. 00 коп. з ПДВ.

Крім того, до вказаного договору сторонами було підписано також специфікацію № 2 (а.с.83), якою сторони узгодили найменування товару - агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30 (електропарогенератор) у кількості 1 одиниці, вартістю 49 662 грн. 00 коп. з ПДВ.

При цьому, відповідно до пункту 3.1. договору-1 загальна сума договору складає 10 746 грн. 00 коп.

Згідно з пунктом 10.6. договору-1 договір набуває чинності з моменту його підписання обома сторонами і діє до повного виконання взаємних зобов'язань.

Доказів зміни вказаного договору сторонами суду не надано.

Так, в матеріалах справи містяться докази оплати агрегату водогрійного парогенеруючого електричного за специфікацією № 1 від 14.11.2013, а саме: платіжне

доручення № 7092 від 10.12.2013 на суму 6 123 грн. 00 коп. (а.с.117), та платіжне доручення № 6607 від 15.11.2013 на суму 4 623 грн. 00 коп. (а.с.118), а всього в сумі 10 746 грн. 00 коп.

Позивач посилається на те, що з урахуванням вказаних вище обставин та наданих ним доказів на підтвердження їх існування, підтверджується, що сторонами договір-1 було виконано у повному обсязі. Крім того, позивач посилався, що з урахуванням визначеної сторонами у пункті 3.1 договору-1 загальної суми договору, специфікації щодо визначення товару саме на цю суму, факту поставки та оплати, можна стверджувати, що специфікація № 2 до договору-1 (а.с.83) є помилково підписаною між сторонами та поставки за вказаною специфікації в рамках договору-1 не було здійснено.

Крім того, **11.04.2014** між Товариством з обмеженою відповідальністю "Промислово-торгівельна компанія Шабо" (далі - покупець, позивач) та Товариством з обмеженою відповідальністю "НПП Електротепломаш" (далі - продавець, відповідач) **було укладено договір № 11-04/14 поставки** (далі - договір-2) (а.с.47-51), відповідно до пункту 1.1. якого продавець зобов'язався виготовити, згідно технічного завдання покупця, і передати у власність покупцю товар, згідно специфікації (додаток № 1), яка після підписання обома сторонами є невід'ємною частиною договору, а покупець зобов'язався прийняти цей товар, своєчасно здійснити його оплату та здійснити його вивезення, відповідно до умов договору. Виробник товару - Товариство з обмеженою відповідальністю "НПП Електротепломаш" (пункт 1.2. договору-2).

До вказаного договору сторонами було підписано специфікацію № 1 (а.с.52), якою сторони узгодили найменування товару - агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30 (електропарогенератор) у кількості 1 одиниці, вартістю 49 662 грн. 00 коп. з ПДВ.

При цьому, відповідно до пункту 3.1. договору-2 загальна сума договору складає 49 662 грн. 00 коп.

Доказів зміни вказаного договору сторонами суду не надано.

Судом встановлено, що укладені правочини за своїм змістом та правовою природою є договорами поставки, які підпадають під правове регулювання норм § 3 глави 54 Цивільного кодексу України та § 1 глави 30 Господарського кодексу України.

Згідно частини 1 статті 265 Господарського кодексу України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до статті 193 Господарського кодексу України до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

За приписами частини 2 статті 712 Цивільного кодексу України до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Згідно статті 655 Цивільного кодексу України за договором купівлі-продажу одна сторона передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до частини 1 статті 662 Цивільного кодексу України продавець зобов'язаний передати покупцеві товар, визначений договором купівлі-продажу.

Так, відповідно до видаткової накладної № 88 від 15.05.2014 відповідачем було поставлено позивачу товар - агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30 (електропарогенератор) у кількості 1 одиниці, вартістю 49 662 грн. 00 коп. з ПДВ (а.с.12). У вказаній накладній зазначено, що поставка здійснена на підставі договору поставки № 14-11/13 від 14.11.2013, зазначено також - рахунок на оплату покупцю № 74 від 09.04.2014.

В матеріалах справи також наявний рахунок на оплату № 74 від 09.04.2014 на суму 49 662 грн. 00 коп., в якому також міститься посилання на договір поставки № 14-11/13 від 14.11.2013.

Слід відмітити, що у платіжних дорученнях № 1939 від 28.04.2014 на суму 24 831 грн. 00 коп., а також № 2409 від 16.05.2014, що підтверджують оплату товару на суму 49 662 грн. 00 коп. також в призначенні платежу зазначено, що оплата проведена згідно рахунку № 74 від 09.04.2014, а в платіжному дорученні № 1939 від 28.04.2014, крім того, у призначенні платежу міститься також посилання на специфікацію № 2 до договору № 14-11/13 від 14.11.2013. При цьому, дані до платіжного доручення вносилися самим позивачем та до їх внесення відповідач не мав ніякого відношення.

Здійснивши системний аналіз доказів, що наявні в матеріалах справи, суд дійшов до висновку, що **поставка за видатковою накладною № 88 від 15.05.2014 була здійснена саме за договором поставки № 14-11/13 від 14.11.2013**, як це і зазначено у самій накладній, оскільки в накладній міститься посилання на **рахунок на оплату від 09.04.2014**, а договір № 11-04/14 поставки було укладено між сторонами лише **11.04.2014** (тобто через два дні після складання рахунку), що додатково виключає ймовірність факту поставки за договором 2014 року. При цьому, вказане посилання міститься також і в рахунку, крім того, в матеріалах справи міститься специфікація № 2 до договору № 14-11/13 від 14.11.2013, в якій сторони погодили поставку цього ж товару, в платіжному дорученні на оплату позивач також послався на договір саме 2013 року, а отже у суду відсутні підстави допускати, що у всіх цих документах допущена однакова технічна помилка, при цьому, як позивачем так і відповідачем, а поставка відбулася за іншим договором.

Отже, до тверджень позивача, щодо технічної помилки, допущеної відповідачем під час складання видаткової накладної № 88 від 15.05.2014, суд відновиться критично, оскільки доказів на підтвердження вказаного факту позивачем надано не було, а із системного аналізу вказаних вище доказів вбачається протилежне.

Так, суд виходить із того, що поставка за видатковою накладною № 88 від 15.05.2014 була здійснена саме за договором поставки № 14-11/13 від 14.11.2013 (далі-договір-1), як це і зазначено у самій накладній.

При цьому, відповідно до пункту 2.1. договору якість та комплектність товару, що виготовляється і постачається, його упаковка, маркування повинні відповідати вимогам ТУ У 25.3-34589431-001:2012.

Покупець має право не приймати товар до усунення дефектів, якщо такі були виявлені при проведенні часткових іспитів, які обов'язково проводяться у присутності уповноваженого представника покупця, перед відвантаженням товару покупцю (пункт 2.2. договору-1).

Так, в матеріалах справи не містяться докази виявлення дефектів отриманого за видатковою накладною № 88 від 15.05.2014 товару під час його випробування перед відвантаженням.

Судом враховано, що в матеріалах справи наявний акт 6.3-02-02 приймання, промислового випробування обладнання № 34/14 від 25.05.2014, відповідно до якого комісія підтвердила, що агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ.ПР 40/30-02-133, 2014 року випуску відповідає вимогам по ПУЕ.

Суд звертає увагу, що вказаний акт складений за результатами випробування агрегату водогрійного парогенеруючого електричного АВПЕ.ПР 40/30-02-133, що за назвою не відповідає тому, що був поставлений за спірною накладною.

Відповідно до пунктів 5.1. та 5.2. договору-1 продавець гарантує, що якість переданого товару відповідає стандартам та вимогам заводу виробника та технічному завданню покупця. На товар надається гарантія протягом 12 місяців з моменту поставки товару покупцю.

У пункті 4.6. договору-1 сторони погодили, що приймання товару по якості і кількості проводиться згідно з Інструкцією Держарбітражу Про приймання продукції по якості П-7 від 25.04.1966 та кількості П-6 від 15.06.1965.

Згідно з пунктом 6.3. договору-1 при виявленні скритого дефекту товару протягом гарантійного терміна, продавець замінює неякісні деталі, або вузли на якісні за власний рахунок протягом 15-ти робочих днів з моменту пред'явлення претензії покупцем.

Так, у позовній заяві позивач посилається на те, що на підставі вказаної домовленості (умови пункту 6.3. договору 2013 року є ідентичними з умовами пункту 6.2. договору 2014

року, на який посилається позивач), позивачем були складені наступні аварійні акти:

- Акт 6.3-02-07-6.2. аварійний акт № 7 від 09.10.2014 про те, що агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ.ПР 40/30-02-133, 2014 року випуску 08.10.2014 вийшов із ладу, а саме: відбувся вихід із ладу блоку ТЕНів - 15 кВт - 1 шт., руйнування трубки корпусу та обрив нагрівальної спіралі у всіх 3-х ТЕНів блоків, причина аварії - (методом огляду) перегрів ТЕНів через неякісне виготовлення (а.с.15);

- Акт 6.3-02-07-6.2. аварійний акт № 8 від 21.11.2014 про те, що агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ.ПР 40/30-02-133, 2014 року випуску 20.11.2014 вийшов із ладу, а саме: відбувся вихід із ладу блоку ТЕНів - 15 кВт - 2 шт., руйнування трубки корпусу та обрив нагрівальної спіралі у всіх 3-х ТЕНів кожного блоку, причина аварії - (методом огляду) перегрів ТЕНів через неякісне виготовлення (а.с.14);

- Акт 6.3-02-07-6.2. аварійний акт № 9 від 16.12.2014 про те, що агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ.ПР 40/30-02-133, 2014 року випуску 15.12.2014 вийшов із ладу, а саме: відбувся вихід із ладу блоку ТЕНів - 15 кВт - 1 шт., руйнування трубки корпусу та обрив нагрівальної спіралі у всіх 3-х ТЕНів блоку, причина аварії - (методом огляду) перегрів ТЕНів через неякісне виготовлення (а.с.13).

При цьому, суд зауважує, що визначена в актах причина виходу із ладу блоку-ТЕНів не може враховуватись при прийнятті рішення як встановлена та підтверджена належними доказами, а враховується судом як ймовірна.

В матеріалах справи містять видаткові накладні, які підтверджують, що відповідачем за вказаними вище актами було здійснено постачання блоків ТЕНів по гарантійній заміні, а саме:

- видаткова накладна № 258 від 14.10.2014 (а.с.17);
- видаткова накладна № 256 від 24.11.2014 (а.с.16);
- видаткова накладна № 257 від 17.12.2014 (а.с.18).

При цьому, суд зауважує, що згідно специфікації до договору-1, видаткової накладної № 88 від 15.05.2014 спірним є товар - **агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30** (електропарогенератор), а у вказаних дефектних актах позивач сам зазначає **агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ.ПР 40/30-02-133**, назва якого та його характеристики не відповідають тому, що був поставлений за вказаною видатковою накладною.

При цьому, у позовній заяві позивач посилається на те, що оскільки протягом нетривалого періоду придбане у відповідача обладнання виходило з ладу, та тричі позивач вимушений був здійснювати заміну деталей по гарантії, а відповідачем, відповідно, шляхом проведення такої заміни визнавались зазначені в актах дефекти, позивач просить суд замінити неякісне обладнання на аналогічне нове, та стягнути з відповідача штраф за поставку неякісного обладнання.

При цьому, позивач зазначає, що складені ним акти від 09.10.2014, від 21.11.2014 та від 16.12.2014, а також те, що відповідачем здійснювалась гарантійна заміна, підтверджують факт того, що товар поставлений за видатковою накладною № 88 від 15.05.2014 є неякісним та містив скриті дефекти.

Так, позивачем направлялась відповідачу претензія № 1685 від 19.12.2014, в якій він просив повернути суму 49 662 грн. 00 коп., що була сплачена ним за товар, що виявився з недоліками (а.с.141-143).

Крім того, позивач посилався на те, що листом № 348 від 19.03.2015 (а.с.115) ним було направлено відповідачу складені ним акти скритих недоліків від 14.10.2014, 21.11.2014 та від 21.12.2014, а також акти ремонту від 23.10.2014, 26.11.2014 та від 23.12.2014 для підписання їх відповідачем, але вказані акти повернуті ним не були.

Крім того, у судовому засіданні представник відповідача наголошував на тому, що відповідно до паспорту на поставлене обладнання, наданого позивачу разом з ним, при виготовленні вказаного обладнання виробником було дотримано усі необхідні технічні вимоги та параметри виготовлення даного виду обладнання, а також на тому, що обладнання тестувалося під час його прийняття (що також підтверджується позивачем та відповідним актом), тим самим вказавши на можливе некоректне використання обладнання позивачем

6

*5*3676224*1*0*

або неналежне та невідповідне, встановленим в паспорті, проведення регламентних робіт по його обслуговуванню.

Заперечуючи проти доводів відповідача, позивачем до матеріалів справи було долучено журнал регламентних робіт з відповідними відмітками, однак з вказаного журналу вбачається лише дата та вид робіт, що проводився, при цьому, відповідно до паспорта деякі види робіт мають проводитися кожні 6-8 годин, а з урахуванням того, що в журналі міститься лише дата проведення кожного виду робіт, а в матеріалах справи відсутні докази того, що вказане обладнання працювало лише 6-8 годин на добу, у суду відсутня можливість встановити факт належного технічного обслуговування спірного обладнання відповідачем.

Крім того, у судовому засіданні 15.06.2015 судом було з'ясовано, внаслідок дачі усних пояснень представників позивача та відповідача, що гарантійна заміна ТЕНів, яка здійснювалась тричі, проводилася працівниками підприємства-позивача, які не є виробниками чи іншими фахівцями, чия кваліфікація дозволяє стверджувати, що установка нових (замінених відповідачем по гарантії) ТЕНів відбувалась у відповідності до технічних вимог, була правильною та якісною. Крім того, у справі відсутні докази того, що вихід з ладу спірного обладнання не міг статися через неякісно проведені роботи по заміні ТЕНів, що проводилися позивачем тричі самостійно.

Оскільки між сторонами так і не було досягнуто взаємного порозуміння, товар замінений відповідачем не був, позивач звернувся з позовом до суду про зобов'язання відповідача замінити дефектний товар на якісний, а також стягнення штрафу.

Надаючи правову кваліфікацію викладеним обставинам, суд виходить з наступного.

Відповідно до статті 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші, тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Відповідно до статті 626 Цивільного кодексу України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків; договір є відплатним, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає із суті договору.

Відповідно до статті 6 Цивільного кодексу України сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості (стаття 627 Цивільного кодексу України).

Як вже зазначалося вище, у пункті 4.6. договору-1 сторони погодили, що приймання товару по якості і кількості проводиться згідно з Інструкцією Держарбітражу Про приймання продукції по якості П-7 від 25.04.1966 та кількості П-6 від 15.06.1965.

Згідно з пунктом 9 Інструкції № П-7, акт про приховані недоліки продукції повинен бути складений протягом 5-ти днів після виявлення недоліків, однак не пізніше чотирьох місяців з дня надходження продукції на склад одержувача, що знайшов приховані недоліки, якщо інші терміни не встановлені обов'язковими для сторін правилами.

Як зазначає позивач, на теперішній час поставлене відповідачем обладнання працює, а його вимоги ґрунтуються на побоюваннях, що спірне обладнання може вийти з ладу після закінчення гарантійного строку.

Однак, суд зауважує, що причини з яких ТЕНи виходили з ладу на теперішній час не можуть бути встановлені, а однозначно їх міг би встановити лише фахівець в цій області знань в момент їх виходу із ладу, внаслідок проведеного з цього факту дослідження. Однак, в той час відповідного висновку з цього питання позивачем складено не було (не замовлено), що унеможливорює на теперішній час встановлення факту поставки неякісного товару, через випадки виходу з ладу ТЕНів.

Крім того, судом враховано, що відповідно до паспорта вказаного обладнання ТУ У 25.3-34589431-001:2012 основною причиною виходу з ладу декількох або всіх блоків-ТЕНів є відсутність або неякісне проведення регламентних робіт по обслуговуванню блока датчику рівня (пункт 10.2. паспорта, а.с.74 на звороті). У цьому ж пункті зазначено, що спосіб

7

*5*3676224*1*0*

усунення цього недоліку є заміна несправного блоку-ТЕНів на нові та проведення регулярних та якісних регламентних робіт.

Суд звертає увагу, що у цьому ж розділі виробником зауважено, що претензії по вказаній поломці виробником не приймаються та Блок-ТЕНи гарантійній заміні не підлягають.

Отже, суд приходить до висновку, що факт того, що відповідачем здійснювалась заміна блоку-ТЕНів не може підтверджувати того, що поставлене обладнання було неякісним, оскільки в самому паспорті на це обладнання зазначено, що вихід з ладу Блоку-ТЕНів не є гарантійним випадком.

Крім того, суд виходить із того, що у пункті 9.4. вказаного паспорта зазначено, що гарантія підприємства-виробника обмежується тільки дефектами виробничого характеру та не розповсюджується на визначений в даному пункті перелік випадків.

При цьому, в матеріалах справи відсутні докази того, що спірне обладнання має дефект виробничого характеру, крім того, позивачем не заперечується той факт, що на теперішній час обладнання не виходить з ладу на працює у відповідності до його призначення.

За вимогами пункту 4 частини 3 статті 129 Конституції України та статті 33 Господарського процесуального кодексу України на стороні, що подала позов лежить зобов'язання доведення тих обставин, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог та заперечень

Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Вищенаведене надає суду підстави дійти висновку про те, що позивачем не доведено факт порушення з боку відповідача умов договору № 11-04/14 від 11.04.2014, оскільки судом було встановлено, що поставка обладнання за видатковою накладною № 88 від 15.05.2014 була здійснена на виконання іншого договору - договору поставки № 14-11/13 від 14.11.2013, крім того, матеріалами справи не підтверджується факт поставки обладнання з дефектами виробничого характеру, тому у суду не має правових підстав для задоволення позову.

Надаючи правову оцінку правовідносинам, що виникли між сторонами, суд виходив також із наступного.

Частиною 1 статті 673 Цивільного кодексу України встановлено, що продавець повинен передати покупцеві товар, якість якого відповідає умовам договору купівлі-продажу.

Статтею 675 ЦК України передбачено, що товар, який продавець передає або зобов'язаний передати покупцеві, має відповідати вимогам щодо його якості в момент його передання покупцеві, якщо інший момент визначення відповідності товару цим вимогам не встановлено договором купівлі-продажу. Договором або законом може бути встановлений строк, протягом якого продавець гарантує якість товару (гарантійний строк). Гарантія якості товару поширюється на всі комплектуючі вироби, якщо інше не встановлено договором.

В матеріалах справи на підтвердження якості поставленого обладнання доданий паспорт ТУ у 25.3-34589431-001:2012, в якому зазначена марка обладнання, заводський номер, дата виготовлення та інші характеристики.

Отже, поставляючи спірне обладнання, відповідач дотримався вимог договору щодо надання позивачу документів на підтвердження якості в момент передання покупцеві замовленої продукції, а також комплектності (пункт 2.1. договору-1).

Відповідно до частини 1, частини 2 статті 679 Цивільного кодексу України, продавець відповідає за недоліки товару, якщо покупець доведе, що вони виникли до передання товару покупцеві або з причин, які існували до цього моменту.

Якщо продавцем надані гарантії щодо якості товару, продавець відповідає за його недоліки, якщо він не доведе, що вони виникли після його передання покупцеві внаслідок порушення покупцем правил користування чи зберігання товару, дій третіх осіб, випадку або непереборної сили.

Частиною 1 статті 708 Цивільного кодексу України передбачено, що у разі виявлення покупцем протягом гарантійного або інших строків, встановлених обов'язковими для сторін правилами чи договором, недоліків, не застережених продавцем, або фальсифікації товару покупець має право за своїм вибором:

1) вимагати від продавця або виготовлювача безоплатного усунення недоліків товару або відшкодування витрат, здійснених покупцем чи третьою особою, на їх виправлення;

2) вимагати від продавця або виготовлювача заміни товару на аналогічний товар належної якості або на такий самий товар іншої моделі з відповідним перерахунком у разі різниці в ціні;

3) вимагати від продавця або виготовлювача відповідного зменшення ціни;

4) відмовитися від договору і вимагати повернення сплаченої за товар грошової суми.

Як було зазначено вище, укладаючи договір поставки від 14.11.2013, сторони узгодили порядок, за яким регулюється питання невідповідності якості поставленої продукції - Інструкція про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення та товарів народного споживання за якістю, затверджена постановою Держарбітражу при Раді Міністрів СРСР від 25.04.19966 року № П-7 (далі - Інструкція).

Так, у відповідності до пункту 9 вказаної Інструкції, акт про скриті недоліки продукції повинен бути складений на протязі п'яти днів з моменту виявлення недоліків, проте не пізніше чотирьох місяців від дня отримання продукції на склад отримувача, що виявив недоліки, якщо інші строки не встановлені обов'язковими для сторін правилами. Коли скриті недоліки продукції можуть бути виявлені лише в процесі її використання, акт про скриті недоліки повинен бути складений не пізніше чотирьох місяців від дня отримання продукції підприємством, виявившим недоліки.

Скритими недоліками визнаються такі недоліки, що не могли бути виявлені у звичайній для даного виду продукції перевірці та виявлені лише у процесі обробки, підготовки до монтажу, в процесі монтажу, випробування, використання та зберігання продукції.

Пунктом 16 наведеної Інструкції встановлено, що при виявленні невідповідності якості, комплектності, маркування отриманої продукції технічним умовам, кресленням, договору або даним, вказаним у маркуванні та супровідних документах, що підтверджують якість продукції, отримувач зупиняє приймання продукції та складає акт, в якому вказує кількість оглянутої продукції та характер виявлених при прийманні дефектів. Складання акту є обов'язковим.

Суд зазначає, що матеріали справи не містять доказів на підтвердження дотримання позивачем вимог пунктів 9, 16 Інструкції, а наявні в матеріалах справи акти, а саме:

- Акт 6.3-02-07-6.2. аварійний акт № 7 від 09.10.2014 (а.с.15);

- Акт 6.3-02-07-6.2. аварійний акт № 8 від 21.11.2014 (а.с.14);

- Акт 6.3-02-07-6.2. аварійний акт № 9 від 16.12.2014 (а.с.13), не є допустимими доказами на підтвердження поставки неякісної продукції.

Згідно частинами 1 та 2 статті 709 Цивільного кодексу України, продавець або виготовлювач (чи уповноважені ними представники) зобов'язані прийняти товар неналежної якості від покупця і задовольнити його вимоги про заміну товару або усунення недоліків. Доставка товару продавцеві та його повернення покупцеві здійснюються продавцем або виготовлювачем, а в разі невиконання ними цього обов'язку або відсутності продавця чи виготовлювача в місцезнаходженні покупця повернення товару може бути здійснене покупцем за їхній рахунок.

Вимога покупця про заміну товару підлягає негайному задоволенню, а в разі необхідності перевірки якості товару - протягом чотирнадцяти днів або, за домовленістю сторін, в інший строк. У разі відсутності необхідного товару вимога покупця про заміну товару підлягає задоволенню у двомісячний строк з моменту подання відповідної заяви. Якщо задовольнити вимогу покупця про заміну товару у встановлені строки неможливо, покупець на свій вибір має право пред'явити продавцеві або виготовлювачу інші вимоги відповідно до статті 708 цього Кодексу.

Як було зазначено вище, в момент передачі спірного обладнання сторонами було проведено його випробування та у спільно складеному акті підтверджено, що обладнання є справним. Крім того, на теперішній час встановити причини виходу з ладу блоку-ТЕНів також не є можливим.

Таким чином, матеріалами справи не підтверджено обставин того, що переданий позивачу агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВПЕ "Профі" 40/30 мав

*5*3676224*1*0*

недоліки.

Крім того, позивачем позов заявлено на підставах, які не відповідають обставинам справи.

З приводу позовних вимог щодо стягнення штрафу, суд зазначає наступне.

Статтею 269 Господарського кодексу України встановлено, що строки і порядок встановлення покупцем недоліків поставлених йому товарів, які не могли бути виявлені при звичайному їх прийманні, і пред'явлення постачальникові претензій у зв'язку з недоліками поставлених товарів визначаються законодавством відповідно до цього Кодексу.

Частиною 7 вказаної статті передбачено, що у разі поставки товарів неналежної якості покупець (одержувач) має право стягнути з виготовлювача (постачальника) штраф у розмірі, передбаченому статтею 231 цього Кодексу, якщо інший розмір не передбачено законом або договором.

В свою чергу відповідно до частини 4 статті 231 Господарського кодексу України у разі якщо розмір штрафних санкцій законом не визначено, санкції застосовуються в розмірі, передбаченому договором. При цьому розмір санкцій може бути встановлено договором у відсотковому відношенні до суми невиконаної частини зобов'язання або у певній, визначеній грошовій сумі, або у відсотковому відношенні до суми зобов'язання незалежно від ступеня його виконання, або у кратному розмірі до вартості товарів (робіт, послуг).

При цьому, з огляду на відсутність підстав для задоволення позову в частині зобов'язання замінити агрегат водогрійний парогенеруючий електричний АВІЕ "Профі" 40/30 на аналогічне нове обладнання, суд відмовляє у задоволенні вимоги щодо стягнення суми штрафу за поставку обладнання неналежної якості у розмірі 9 932 грн. 40 коп., яка є пов'язаною з нею, а також заявлена з тих же підстав, які спростовані судом під час встановлення фактичних обставин справи та прийняття рішення.

Так, відповідно до частини 1 статті 43 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справив їх сукупності, керуючись законом.

Таким чином, суд дійшов висновку, що позовні вимоги є необґрунтованими, не доведеними позивачем належними та допустимими доказами, а тому не підлягають задоволенню.

Судові витрати по справі відповідно до статті 49 Господарського процесуального кодексу України покладаються на позивача.

Враховуючи вищевикладене, керуючись статтями 1, 4-5, 33, 34, 43, 49, 82 - 85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, -

В И Р І Ш И В :

В задоволенні позовних вимог відмовити у повному обсязі.

Витрати по сплаті судового збору покласти на позивача.

Рішення суду може бути оскаржене протягом десяти днів з дня підписання рішення шляхом подання апеляційної скарги до Дніпропетровського апеляційного господарського суду через господарський суд Дніпропетровської області.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено - 16.06.2015.

Суддя

Ю.В. Фещенко

